

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗ

Φίλοι, μαθητές και συνάδελφοι τού Πανεπιστημίου Αθηνών τιμούμε με τον παρόντα αφιερωματικό τόμο ένα επίλεκτο πανεπιστημιακό στέλεχος, τού οποίου το όνομα έχει συνδεθεί άρρηκτα με πολλές και σημαντικές δημιουργικές πρωτοβουλίες ή πραγματώσεις στη Φιλοσοφική Σχολή, στο Τμήμα Φιλολογίας, στον Τομέα Γλωσσολογίας, στο Πανεπιστήμιό μας ολόκληρο. Τιμά σήμερα τον Αναπληρωτή Καθηγητή τής Γλωσσολογίας και Γενικό Γραμματέα («Προϊστάμενο Γραμματείας») τού Πανεπιστημίου Αθηνών, τον συνάδελφο κ. Παναγιώτη Ι. Κοντό. Την ευθύνη συγκρότησης αυτού τού τόμου είχε Επιτροπή συναδέλφων, οι οποίοι εκφράζοντας το γενικότερο πνεύμα, θέλησαν με λιτό, ουσιαστικό και καθαρά επιστημονικό τρόπο να τιμήσουν την προσφορά τού κ. Κοντού σε διάφορους τομείς τής επιστήμης τής γλωσσολογίας και τής δραστηριότητας τού Πανεπιστημίου. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι επιστημονικές μελέτες τού τιμητικού τόμου προέρχονται από όλους τους κλάδους τής Φιλοσοφικής Σχολής (Φιλολογία, Αρχαιολογία-Ιστορία, Φιλοσοφία κ.λπ.) αλλά και από άλλες Σχολές και ΑΕΙ.

Σημαντικό μέρος τής επιστημονικής και διοικητικής δραστηριότητας τού κ. Κοντού έχει δαπανηθεί για την προαγωγή ενός ιδιαίτερου, εθνικής σημασίας επιστημονικού κλάδου στο Πανεπιστήμιό μας, αυτού τής διδασκαλίας τής Ελληνικής ως ξένης γλώσσας. Με τις επιστημονικές εργασίες του και τις συναφείς πρωτοβουλίες έχει συμβάλει σημαντικά στη διαμόρφωση θεωρητικού υποβάθρου για τη σύνταξη αναλυτικών προγραμμάτων και εγχειριδίων διδασκαλίας τής Ελληνικής. Ο κ. Κοντός έχει βοηθήσει αποφασιστικά στην οργάνωση των μαθημάτων Ελληνικών σε ξένους στο Διδασκαλείο τής Ελληνικής (όπου για χρόνια έχει διδάξει και ο ίδιος), στην ίδρυση τού Μεταπτυχιακού Διατμηματικού Προγράμματος τής Διδασκαλίας τής Ελληνικής ως ξένης γλώσσας, στην οργάνωση των θερινών μαθημάτων για ξένους Ελληνιστές (το γνωστό και καταξιωμένο πρόγραμμα ΘΥΕΣΠΑ) και στην οργάνωση άλλων ειδικών προγραμμάτων διδασκαλίας τής Ελληνικής σε ξένους (ΙΚΥ, Πανεπιστημίων της Αυστραλίας) και, τελευταία, στην προώθηση τής διαδικασίας ανέγερσης αυτοτελούς κτηρίου στην Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου για το Διδασκαλείο τής Ελληνικής, έργο που προχωρεί με ταχείς ρυθμούς. Βεβαίως ο κ. Κοντός δεν είναι αυτός που ίδρυσε θεσμικά αυτές τις δράσεις, ούτε είναι ο μόνος που τις υπηρέτησε και τις στήριξε. Ωστόσο, όσοι γνωρίζουν τα πράγματα θα συμφωνήσουν μαζί μου ότι ο κ. Κοντός άλλοτε είχε την πρωτοβουλία να πείσει για την ανάγκη ίδρυσης ή προώθησης αυτών των επιστημονικών δραστηριοτήτων, άλλοτε στήριξε με προσωπική εργασία ό,τι είχε θεσμικά ξεκινήσει και, πάντοτε, στάθηκε και στέκεται αρωγός στη λειτουργία, την υποστήριξη και την καθοδήγηση όλων αυτών των δραστηριοτήτων. Όλα αυτά τα αγκάλιασε με πραγματικό ενδιαφέρον, με αγάπη και με συνείδηση τής επιστημονικής σπουδαιότητας και των εθνικών προεκτάσεων που έχει η μετάδοση και

διάδοση τής ελληνικής γλώσσας σε ξένους ως ύψιστου πολιτισμικού αγαθού. Εξίσου σημαντική υπήρξε η ενασχόληση του κ. Κοντού με την Νεοελληνική Διαλεκτολογία και γενικότερα με τη γλωσσική ποικιλία όπως αποδεικνύεται από τη Διδακτορική του Διατριβή και άλλα δημοσιεύματα, από τη διδασκαλία του σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο καθώς και τις προπτυχιακές, μεταπτυχιακές εργασίες και διδακτορικές διατριβές που έχει εποπτεύσει. Στο ίδιο πεδίο ενδιαφερόντων του ανήκει και η ενασχόληση με την κοινωνιογλωσσολογία την οποία πρώτος δίδαξε ως ανεξάρτητο γνωστικό αντικείμενο στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Ωστόσο, θα αδικούσε κανείς το έργο και την προσφορά τού συναδέλφου κ. Κοντού, αν περιοριζόταν σε μόνες τις δραστηριότητες που αναφέραμε. Είναι γνωστό στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ ότι ο κ. Κοντός έχει πάνω από 38 έτη συνεχή προσφορά και παρουσία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, με πολλαπλές ιδιότητες και καθήκοντα: ως πανεπιστημιακός δάσκαλος (ουδέποτε έπαυσε να διδάσκει, ό,τι καθήκοντα άλλα κι αν είχε), ως εκπρόσωπος τού Επιστημονικού Διδακτικού Προσωπικού για πολλά χρόνια, ως μέλος τής Συγκλήτου και άλλων διοικητικών οργάνων επί μακρόν, ως Προϊστάμενος Γραμματείας (δηλ. ως Γενικός Γραμματεύς τού Πανεπιστημίου μας) τα τελευταία χρόνια και ως εκπρόσωπος σε πλήθος Συμβουλίων, Αντιπροσωπιών και Οργάνων. Σε όλες αυτές τις θέσεις, τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες, μόνιμα χαρακτηριστικά τού κ. Κοντού, που τον έχουν καταστήσει ιδιαίτερα αγαπητό και εκτιμώμενο πρόσωπο από όλο το επιστημονικό και διοικητικό προσωπικό τού Πανεπιστημίου μας, είναι: α) η *ανιδιοτελεία* του, γνωστή σε όλους β) η υποδειγματική *αφοσίωσή* του στα θέματα τού Πανεπιστημίου (Σχολών, Τμημάτων, Τομέων) και στα θέματα που απασχολούν όλα τα μέλη τής Πανεπιστημιακής Κοινότητας (φοιτητές, μέλη Δ.Ε.Π., διοικητικούς, Ε.Ε.Δ.Ι.Π., Ε.Τ.Ε.Π. κ.λπ.) γ) η *συναδελφικότητά* του, το πραγματικό ενδιαφέρον για όλους τους πανεπιστημιακούς συναδέλφους και για τα προσωπικά ακόμη προβλήματά τους (γνωρίζει τους πάντες και τα πάντα!) και δ) η *αγωνιστικότητά* του, η ανυποχώρητη επιμονή του στη διεκδίκηση των αιτημάτων τού Πανεπιστημίου και των Πανεπιστημιακών. Κι όλα αυτά σε χαμηλούς τόνους, με αποφυγή κάθε αυτοπροβολής και ατομικού συμφέροντος, με κατανόηση για τις ανθρώπινες πικρίες και αδυναμίες, που είναι φυσικό να γεννώνται σ' ένα τόσο ευρύ, σύνθετο και απαιτητικό σώμα, όπως είναι οι πανεπιστημιακοί.

Θα ήθελα να θίξω και μια άλλη πλευρά τής προσωπικότητας τού κ. Κοντού. Ενώ είχε την πνευματική δύναμη, την επιστημονική συγκρότηση και τα ακαδημαϊκά εχέγγυα, για να διεκδικήσει από νωρίς υψηλότερες θέσεις στην ακαδημαϊκή ιεραρχία, εν τούτοις ο κ. Κοντός επέλεξε -«επιλογή ζωής»- να παραμείνει επί μακρόν σε χαμηλότερες βαθμίδες, διαθέτοντας τον χρόνο, τις δυνάμεις και τη δραστηριότητά του για το καλό τού Πανεπιστημίου. Από αυτή την άποψη, αποτελεί σπάνια και διακεκριμένη περίπτωση στον ακαδημαϊκό χώρο. Όπως αποτελεί και πρότυπο πανεπιστημιακού, που έκανε «πιστεύω» και ιδεολογία του τον αγώνα για ένα καλύτερο Πανεπιστήμιο, λειτουργώντας πάντοτε ως δύναμη συνοχής και ως παράγων ανάπτυξης τού Πανεπιστημίου μας. Η αγάπη, τα φιλικά αισθήματα και η εκτίμηση που τρέφουν στο πρόσωπό του όλοι ανεξαιρέτως οι πανεπιστημιακοί είναι η ανταμοιβή τού κ. Κοντού που έρχεται ως καταξίωση και δίκαιη αναγνώριση.

Δεν θέλω να τελειώσω τις λίγες αυτές σκέψεις, χωρίς να αναφέρω δύο ακόμη πλευρές: α) Την πολύτιμη προσφορά του στο έργο που επιτελεί η Πρυτανεία, τής οποίας είχα την ευθύνη τα τελευταία έξι χρόνια. Η γνώση τής ιστορίας των θεμάτων, η ακεραιότητα τού χαρακτήρα του, η αποτελεσματικότητα, η ικανότητα χειρισμών και εξομάλυνσης δυσχερών καταστάσεων, η παρηγορία και η

παρουσία του οποιαδήποτε ημέρα και ώρα έχουν βοηθήσει αποφασιστικά το έργο της πρυτανείας μας και, όσο είμαι εις θέσιν να γνωρίζω, και της προηγηθείσης Πρυτανείας. β) Θα ήταν λειψή η αναφορά μου στην προσωπικότητα και την προσφορά του κ. Κοντού, αν δεν αναφερόμουν στο πρόσωπο που σφράγισε τη ζωή του και τού συμπαραστάθηκε σε όλη τη δραστηριότητα που ανέπτυξε: αν δεν αναφερόμουν στη συνάδελφο, καθηγήτρια Δήμητρα Θεοφανοπούλου-Κοντού. Πρόσωπα όπως ο κ. Κοντός και οι περισσότεροι από εμάς δεν μπορούμε να έχουμε την ισορροπία, την ηρεμία και την ενθάρρυνση που χρειαζόμαστε για την επαγγελματική, επιστημονική και λοιπή δραστηριότητά μας χωρίς τη στήριξη μιας συζύγου που κατανοεί, υπομένει, αναλαμβάνει πρόσθετες ευθύνες και βοηθάει ψυχικά και ηθικά στην ηρεμία και στην αφοσίωση που χρειάζεται για επιτυχία στο έργο μας. Στην κ. Θεοφανοπούλου-Κοντού οφείλουμε όλοι και γι' αυτό -μαζί με τα πολλά άλλα που μας έχει δώσει στην επιστήμη, στο Πανεπιστήμιο, στις ανθρώπινες σχέσεις- ένα μεγάλο «ευχαριστώ».

Οφείλονται, λοιπόν, ειλικρινείς ευχαριστίες στον συνάδελφο κ. Παναγιώτη Κοντό για ό,τι έχει κάνει για το Πανεπιστήμιο. Τού ευχόμαστε υγεία για να συνεχίσει την προσφορά του στο Πανεπιστήμιο από τη θέση τού Γενικού Γραμματέως, στην οποία ομόφωνα η Σύγκλητος τον εξέλεξε εκ νέου για τα επόμενα τρία έτη.

Συγχαρητήρια στην Οργανωτική Επιτροπή τού τόμου. Ευχαριστίες στους συγγραφείς των μελετών. Μπράβο σε όσους είχαν την πρωτοβουλία έκδοσης τού τμητικού αυτού τόμου.